

ogsaa gjorde i Gaar, at følge det Raad, som han gav i Begyndelsen. Skulde han eller andre ærede Medlemmer her i Thinget imidlertid ønske, at Sagen atter underkastes en grundig Behandling fra alle Sider, saa er det en Selvfølge, at vi med stor Glæde ere beredte til at tage Del der, men det er et Spørgsmaal om det virkelig er nyttigt, og om det ikke er bedst at følge det Raad, som han gav, og opstille dette til Sagen kommer i Udvalg. Jeg foresætter nemlig Et af Tv. Enten er det det ærede Things Hensigt, at disse Udvalgsforhandlinger virkelig skulle føre til et Resultat, og i saa Fald er det jo klart, at jo mindre man forud binder sine Ansættelser, desto større Sandsynlighed er der for, at et saadant Naar, eller ogsaa et det Things Ønske, at henvises det til et Udvalg, idet det forventes, at der ikke af dette Udvalgs Forhandlinger skal komme noget Resultat, og i saa Fald er det jo fuldstændig ørkesløst, om man atter fra begge Sider vilde tale de 2-300 Spalter, som i Fjor blev talte i denne Sal om disse Sager. Jeg skal derfor kun hvis der ikke fra andre Sider skalde fremkomme Forlangende om en udsjellig Debat derom, indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg vilde meget ønske, at Udvalget vilde følge den Opfordring, som blev fremsat fra den ærede Ordfører for Flerparten, nemlig til at betragte Sagen altsidigt, naar den kom i Udvalg. Vi fra vor Side ønske ogsaa, saa fuldt som Mogen, at den finantistiske Side af Sagen skal Fjrhedest. Vi se meget godt de berettigede Svendigheder, der kunne gøres mod de store Udgifter, der førdres, ikke alene til militære Reformet, men ogsaa til andre, og vi ønske ligeaa fuldt som de, at der skal blive taget fuldtud Hensyn til den Side. Jeg vil dog særlig bede det paagældende Udvalg, om det ikke, naar det anstiller sine Betragtninger, ogsaa vil undersøge, om den Bemærkning er rigtig, som vi i Gaar og i Dag to Gange have hørt fremsat her i Salen, nemlig at de militære Udgifter nu vare stegne til det Dobbelte af, hvad man forudsatte i 1880. Jeg kjender jo ogsaa en lille Emule til de Forhandlinger, der fandt Sted i 1880, og de Forudsetninger, man da gik ud fra, og jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at, da man vedtog Tillæget til Hærløven 1880 og Flaadeløven 1880, da var det, som man havde Opmærksomheden henvendt paa, de Udgifter, der bleve foranledigede ved de personelle Forandringer, der indførtes i Hærlørdningen og Flaadeordningen. Jeg tør ikke bestemt sige det, men jeg tror, at Udgifterne for Flaadens Bedkommende bleve

anslaaede til omtrent 800,000 Kr. og for Hærens Bedkommende til omtrent 3-400,000 Kr. Derjom man vil undersøge det vil det vise sig, at disse Beregninger dog ret godt have flaaet til. Men det er en Selvfølge, at der er mange Momenter, som ere komne med i de senere Aar, og som vilde være komne med, hvad enten man havde vedtaget Tillæget til Hærløven af 1880 og Flaadeløven eller ei. Naar man sammenligner de forskellige Budgetter, saa er det jo Et, der er overordentlig stor Indflydelse, om man som Forudsetning gaar ud fra det ene Antal Rekrutter, eller det andet i Mærene; men dette Antal vilde være blevet lige stort, hvad enten man havde den ene Hærløve eller den anden. Endelig er der alle Udgifterne til Materiellet; dertil er der ikke taget Hensyn ved de nævnte Beregninger, og det kunde der hellere ikke forud gøres. Vil man altsaa beregne det hoiere, saa vil det vise sig, at der er en stor Del Udgifter, som sigesuldt vilde have fundet Sted, hvad enten man havde vedtaget Tillæget til Hærlørdningen af 1880 og Flaadeløven eller ikke, idet de ere fuldstændig uafhængige deraf. Men der er en Omstændighed til, og det er, at der i 1880 var saa megen Stemning i militær Retning her i Thinget, at man kunde faae et Resultat med Hensyn til det personelle Grundlag for Hærens og Flaadens Ordning, men man var ogsaa fuldstændig paa det Reine med, at der var andre Punkter, hvorom Meningerne vare saa delte, at det var umuligt, at det Diebit, at komme til noget Resultat derom, og det gjaldt særlig Befæstningsspørgsmaalet. Man var da og saa fra alle Sider enig om, at dette var et Spørgsmaal, der skulde staa hen; alle Parter skulde staa med fuld Frihed uden Hensyn til, om de havde stemt paa en og samme Maade i 1880. Det var en Feil, og det er uheldigt, at man ikke i 1880 ogsaa tog dette Spørgsmaal med, og det er dette, der har foranlediget, at man har udstudt disse Spørgsmaal, og opsat Materielansættelser, selv om de vare i høj Grad nødvendige, det ene Aar efter det andet. Det er dette, der atter har bevirket, at disse Udgifter selvsølgelig have maattet stige usforholdsmæssigt mod tidligere Tider. Det glædede mig at høre en Udtaalelse fra den ærede Ordfører for Flerparten, nemlig den, at Maalet for vor Forvarsølsen skulde være det, at værne om vor Neutralitet paa samme Maade, som han vidste, de gjorde det i Schweiz. Det glædede mig overordentlig; thi jeg ønsker Intet hellere, end at der ved Overveielser af vor Forvarsølsanstaltninger raader den samme Aand som i Schweiz, og